

Mats Hermansson

den 5 januari · €

Efter en dags tjänst i vår församling så kan man summera dagen. Många härliga möten med människor blir det. En onsdag i Visby domkyrkoförsamling betyder att man kan börja och sluta dagen med mässa i domkyrkan. Självt fick jag också leda två mässor på sjukhuset, en i kapelet och en vid en sjukbädd. Jag har tala med en son som förlorat sin mor, en kvinna som skulle på ett svårt läkarbesök, en man som förlorat en han känt länge i ett självmord, en far som var orolig för familjens ekonomi fick löfte om bidrag, en ung kvinna som förlorat sin mor alldeles för tidigt, några som är engagerade i barn som är utvisningshotade berättade om sitt arbete.

Väl hemma så läser jag ytterligare en kulturskribent som får plats i en stor tidning och som tycker att kyrkan inte lyssnar på människor och är blyg att tala om Jesus.

Jag undrar vilken kyrka de möter - och var?

Svenska kyrkan lever sitt liv i det lokala. Det är i det vardagliga som mötet äger rum. Det genuina lyssnandet, det stillsamma framhållandet av Jesus som vägen, brytande av bröd - det sker i församlingens gemenskap. Inte på debattsidor.

Till alla församlingsaktiva; ideella medarbetare, förtroendevalda och anställda: Fortsätt det goda arbetet!

Till de (få) kulturskribenter som i nya och gamla media uttrycker skepsis mot kyrkans kristuslojalitet: Uppsök en församling. Jag lovar att du kommer att bli förvånad.

Gilla

Kommentera

Dela

Utdrag från
Mats Hermanssons
FB-sida 2017-02-16.

Anna Tronêt

Anna Tronêt

Från: Sven-Bernhard Fast
Skickat: den 21 februari 2017 13:55
Till: Anna Tronêt
Ämne: Fwd: SV: Fråga om en text av dig

Med vänlig hälsning

Sven-Bernhard Fast
Biskop i Visby

Vidarebefordrat brev:

Från: "Mats Hermansson" <mats.hermansson@svenskakyrkan.se>
Till: "Sven-Bernhard Fast" <sven-bernhard.fast@svenskakyrkan.se>
Kopia: "monica Öberg" <monica.oberg@svenskakyrkan.se>
Ämne: SV: Fråga om en text av dig

Hej Sven-Bernhard!

Tack för att du hör av dig för att kolla detta. Bra med dialog. Nu kommer ett skriftligt svar på ditt mail men jag träffas gärna för att samtala vidare om detta.

Jag har under en längre tid försökt att sprida en positiv bild av Svenska kyrkan på Facebook och i andra media. När några skriver elaka och osakliga saker om tex vår

Ärkebiskop eller om förslaget till Handbok så delar jag gärna andra bilder. Jag har konsekvent arbetat så under det senaste halvåret. Delvis i samråd med flera medarbetare på kyrkokanslit.

Vi har sagt att det behöver synas vad svenska kyrkan står för och kan betyda i människors vardag. Det är viktigt att andra röster än de negativa hörs i det offentliga rummet. Det finns ju en naturlag som säger att de missnöjda hörs – medan hälsan tiger still. Och den ordningen är farlig för bilden av Svenska kyrkan – och för vår egen självbild.

Den 5 januari, eller om det var dagen innan, publicerade en kulturskribent en väldigt negativ artikel som sa det som några upprepat den senaste tiden: Svenska kyrkan är bara politisk korrekt, skäms för Jesus och vägrar lyssna på medlemmar och kritiska röster. Ungefär så. Då bestämde jag mig för att skriva något i linje med min nämnda strategi. Jag bestämde mig för att ta min egen prästvardag som bild – för att illustrera en annan kyrka en den som framträder i den negativa artikeln.

Jag vet att jag är noga påpassad i allt jag gör och skriver. När jag lägger ut något på Facebook så är jag helt medveten om att jag gör det offentligt. Jag kan inte göra något som privatperson.

I detta fall delades det ju dessutom 18 gånger – och når då många fler än vad jag har på min vänlista. Detta är jag medveten om kan hända varje gång jag gör en uppdatering. Och är därför

alltid noga med vad jag skriver. Så även denna gång. Så det jag skrivit är inte ett skott från höften, skrivet i upprördhet. Utan noga planlagt och formulerat.

Någon person kan säkert tycka att texten är utelämnande och skriver därför till biskopen: "ge offentlighet åt innehåll i förtroendefulla möten och samtal med enskilda".

Mot detta kan i huvudsak tre saker anföras:

- Inget om innehåll i samtal och möten framgår av min text. Utan jag berättar om möten som en präst har varje dag.

- Inga namn eller platser nämns. (förutom domkyrkan och kapellet på sjukhuset)

- Det står inga datum när någon dött, när någon ska begravas.

Dessa saker är för mig självklara!

Dessutom så var ambitionen att redovisa en vanlig dag på jobbet. Så som den kan se ut. Inte nödvändigtvis så som den sett ut. Det är en litterär text som vill visa en vanlig dag på arbetet för en vanlig präst i en vanlig församling.

Jag har gjort några "könsbyten" och också sammanfört några saker till en och samma dag. I pedagogiskt syfte. Men också för att ingen enskild ska kunna känna sig blottad och uthängd.

Jag känner mig därför trygg i att ingen av dem som hört av sig till biskopen och ifrågasatt uppdateringen kan vara någon som jag fört samtal med. För de som jag tänker på i texten kan inte själva

urskilja sig i den. Man kan svårligen identifiera någon faktisk person i min text.

Jag såg att "anmälaren" inte fått med slutklämmen av min uppdatering.

Så här lyder avslutningen:

"Svenska kyrkan lever sitt liv i det lokala. Det är i det vardagliga som mötet äger rum. Det genuina lyssnandet, det stillsamma framhållandet av Jesus som vägen, brytande av bröd - det sker i församlingens gemenskap. Inte på debattsidor.

Till alla församlingsaktiva; ideella medarbetare, förtroendevalda och anställda: Fortsätt det goda arbetet!

Till de (få) kulturskribenter som i nya och gamla media uttrycker skepsis mot kyrkans kristuslojalitet: Uppsök en församling. Jag lovar att du kommer att bli förvånad."

Sista meningen var själva klon i texten. Ville att du skulle få se den också.

Jag vill alltså tydliggöra allt det goda som Svenska kyrkan gör varje dag. Jag tycker att vi allt för mycket hukar och tar onödig skit. Det goda vardagsarbetet behöver lyftas fram i ljuset. Det våra anställda gör varje dag har vi all anledning att vara stolta över.

Skulle jag skriva texten idag skulle jag lagt till något i stil med:

”Detta är vad som kan hända mig en vanlig dag på jobbet. Och jag är inte ensam. Så här ser det ut i många församlingsanställdas vardag. För detta är vardagen i 1400 församlingar runt om i vårt land.

Detta gör Svenska kyrkan unik i det Svenska landskapet”

Det tar jag med i nästa uppdatering.

Jag är fullt medveten om att man inte ska ta antalet ”gilla” och kommentarer på nätet på alltför stort allvar. Men det är ändå en typ av värdemätare. 156 gilla på min uppdatering är mycket. 18 delningar är sensationellt mycket. Jag har också fått många positiva kommentarer – bland annat från Kyrkostyrelsens vice ordförande. En pensionerad biskop har gillat... Så det finns troligen många som delar min bild att vi behöver sprida positiva bilder av kyrkan. Det är i alla fall min tolkning.

Det blev många ord – kanske ett samtal är bättre...

Så tänker jag.

Hur tänker du?

Allt gott!

Mats

Till Monica för diariet.

Från: Sven-Bernhard Fast

Skickat: den 9 januari 2017 17:04

Till: Mats Hermansson

Ämne: Fråga om en text av dig

Hej Mats

Jag hör av mig med anledning av att några personer delat nedanstående text med mig och ifrågasatt det lämpliga i att ”ge offentlighet åt innehåll i förtroendefulla möten och samtal med enskilda”, som i vårt lilla sammanhang ”lätt kan identifieras”.

Vill bara höra om Du själv har någon reaktion på detta?

Med vänlig hälsning!

Sven-Bernhard Fast
Biskop i Visby

Efter en dags tjänst i vår församling så kan man summera dagen. Många härliga möten med människor blir det. En onsdag i Visby domkyrkoförsamling betyder att man kan börja och sluta dagen med mässa i domkyrkan. Själv fick jag också leda två mässor på sjukhuset, en i kapellet och en vid en sjukbädd. Jag har tala med en son som förlorat sin mor, en kvinna som skulle på ett svårt läkarbesök, en man som förlorat en han känt länge i ett självmord, en far som var orolig för familjens ekonomi fick löfte om bidrag, en ung kvinna som förlorat sin mor alldeles för tidigt, några som är engagerade i barn som är utvisningshotade berättad om sitt arbete.

Väl hemma så läser jag ytterligare en kulturskribent som får plats i en stor tidning och som tycker att kyrkan inte lyssnar på människor och är blyg att tala om Jesus.

Jag undrar vilken kyrka de möter - och var?

Svenska kyrkan lever sitt liv i det lokala. Det är i det vardagliga som mötet äger rum. Det genuina lyssnandet, det stillsamma framhållandet av Jesus som vägen, brytande av bröd - det sker i församlingens gemenskap. Inte på debattsidor. Till alla församlingsaktiva; ideella medarbetare, förtroendevalda och anställda: Fortsätt det goda